

Sygn. akt IA Ca 557/12

Sygn. akt IA Ca 557/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Muras

Sędziowie: SA Przemysław Kurzawa

SO (del.) Joanna Zaporowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Rudnik

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2012 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko P. M., B. J. (1), U. B.

i K. U.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych B. J. (1) i K. U.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 7 lutego 2012 r., sygn. akt XVI GC 226/08

1. oddala apelację;

2. zasądza solidarnie od B. J. (1) i K. U. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt IA Ca 507/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy:

I. umorzył postępowanie w zakresie kwoty 9 380,57 zł,

II. zasądził solidarnie od pozwanych P. M., B. J. (1), U. B. i K. U. na rzecz (...) S.A. w W.

a) kwotę 186 728,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 184 386,12 od dnia 16 lutego 2002 r. do dnia zapłaty,

b) kwotę 13 423 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd pierwszej instancji ustalił następujący stan faktyczny sprawy: przed Sądem Okręgowym w Warszawie, Wydziałem XVI Gospodarczym toczyło się postępowanie sygn. XVI GC 1080/03 z powództwa P. P. syndyka masy upadłości (...) Spółki z o.o. w W. przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w P., zakończone prawomocnym wyrokiem zaocznym z dnia 4 listopada 2003 r., zasądającym od pozwanej Spółki na rzecz powoda kwotę 200 000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16 lutego 2002 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 11 600 zł tytułem kosztów procesu. Przedmiotem postępowania była wierzytelność przysługująca powodowi z tytułu umowy zbycia udziałów w Spółce (...) z o.o. z dnia 17 stycznia 2002 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 17 grudnia 2004 r.

(IACz1401/04) nadał wyrokowi zaocznemu z 4 listopada 2003 r. klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki z o.o. w W. z kosztami nadania klauzuli w kwocie 78 zł i 45 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniewego (wierzytelność przeszła z Syndyka masy upadłości Spółki (...) najpierw na (...) Spółkę z o.o., a następnie na (...) Spółkę z o.o.). Spółka (...) była powiadamiana o toku postępowania klauzulowego, otrzymywała odpisy postanowień, wniosła też niedopuszczalne zażalenie na orzeczenie Sądu Apelacyjnego, odrzucone postanowieniem z dnia 24 czerwca 2005 r.

PW (...) Spółka z o.o. w P. została wezwana przez Spółkę (...) do zapłaty (przez działającą w charakterze pełnomocnika Spółkę (...) z o.o. w W.), ale wobec braku dobrowolnego wykonania (...) Spółka z o.o. (obecna nazwa (...)) wszczęła egzekucję poprzez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie (I Km 1329/05). Egzekucja ta okazała się jednak bezskuteczna. Komornik czterokrotnie dokonał zajęcia wierzytelności dłużnika, które nie doprowadziły do całkowitego zaspokojenia roszczeń wierzyciela (z wyjątkiem kwoty 15 613,88 zł).

Prowadzone w trybie art. 801 i 761 § 1 k.p.c. postępowanie nie doprowadziło do wyjawienia majątku dłużnika. Nadto nie było możliwości ustalenia rzeczywistego miejsca siedziby Spółki oraz ustalenia jej stanu majątkowego, gdyż pod adresem siedziby wynikającym z Krajowego Rejestru Sądowego Spółka (...) nie prowadziła działalności. Pod wskazanym adresem mieszkała córka Prezesa Spółki J. K. U. i Komornik nie mógł przeprowadzić czynności egzekucyjnych.

Egzekucja z wierzytelności okazała się bezskuteczna. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2006 r. Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie umorzył egzekucję w sprawie I Km 329/05 na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Tytuł wykonawczy zwrócono wierzycielowi.

Z informacji uzyskanej z Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia XX Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego z rejestru RHB 99 dotyczącego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w P. wynika, że członkami Zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko Spółce okazała się bezskuteczna byli: K. U. (prezes zarządu od 31.08.2000 r. do chwili orzekania), P. M. (członek zarządu od 31.08.2000 do 21.06.2002 r.), U. B. (członek zarządu od 31.08.2000 r. do chwili orzekania) oraz B. J. (2) (członek zarządu od 21.06.2002 r. do chwili orzekania).

W dziale 6 Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego brak jest informacji o likwidacji lub o toczących się postępowaniach upadłościowych, układowych czy naprawczych z udziałem Spółki, czyli nie ma możliwości powołania się przez pozwanych na okoliczności wyłączające odpowiedzialność członków zarządu na mocy art. 299 k.s.h.

Na mocy umowy z dnia 25 kwietnia 2007 r. wierzyciel (...) Spółka z o.o. w W. (poprzednia nazwa (...) Spółka z o.o.) dokonał przelewu wierzytelności względem P. J. w P. na rzecz Przedsiębiorstwa Usługowo Handlowego (...) Spółki z o.o. w W. (obecnie Spółka działa pod nazwą (...) S.A.).

Pismem z dnia 25 kwietnia 2007 r., wysłanym na adres siedziby Spółki (...) jak i na adresy zamieszkania każdego z członków zarządu Spółki powód – nabywca wierzytelności – poinformował Spółkę i członków zarządu o dokonanej cesji wierzytelności. Dnia 6 listopada 2007 r. powódka wysłała do pozwanych wezwania do zapłaty należnej jej od P. J. kwoty 200 000 zł, zakreślając termin zapłaty.

W toku niniejszego postępowania pozwany K. U. wskazał składnik majątku Spółki, z którego mogłyby być zaspokojone roszczenia powoda. Powodowa Spółka wniosła o zawieszenie postępowania, uzyskała klauzulę wykonalności na swoją rzecz oraz wystąpiła do komornika z wnioskiem o przeprowadzenie egzekucji z rachunku bankowego, wskazanego przez pełnomocnika K. U. na posiedzeniu Sądu w dniu 21 września 2009 r., w którym to dniu na koncie Spółki (...) była zdeponowana kwota 250 362,23 zł.

W trakcie postępowania egzekucyjnego, w związku z zajęciem wskazanego rachunku bankowego dłużnej Spółki okazało się, że na koncie pozostała jedynie kwota 9 380,57 zł. Z zestawienia operacji na koncie wynikało nadto, że tuż przed posiedzeniem Sądu w dniu 21 września 2009 r. K. U. dokonał przelewu kwoty 50 000 zł, następnie 180 000 zł, a następnego dnia 60 000 zł.

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2010 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie M. S. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko P. J. na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 30 września 2010 r. ICo 3121/10 i oddalił skargę PW (...) Spółki z o.o. na czynności komornika, tj. postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego stwierdzając, że twierdzenia dłużnika, że posiada majątek z którego można prowadzić egzekucję, są gołosłowne.

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2010 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił zażalenie PW (...) Spółki z o.o. na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 stycznia 2010 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności wyrokowi zaocznemu Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 listopada 2003 r. na rzecz (...) Spółki z o.o. (XVI GCo 267/09).

Stan faktyczny sprawy został ustalony przez Sąd pierwszej instancji na podstawie dokumentów i ich kopii. Sąd oddalił wnioski o przesłuchanie świadków uznając, że przeprowadzenie tych dowodów byłoby bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Pozwani wzywani celem przesłuchania nie stawili się na posiedzenie Sądu.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy wskazał, że w związku z dokonaną w dniu 24 marca 2010 r. wpłatą przez komornika na rzecz powoda kwoty 9 380,57 zł, powód ograniczył o tę kwotę żądanie zapłaty należności głównej, ze zrzeczeniem się roszczenia. W tej części postępowanie zostało umorzone.

W pozostałej części roszczenie strony powodowej ma oparcie w przepisie art. 299 k.s.h. Składa się na nie kwota 186 728,55 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 184 386,12 zł od dnia 16 lutego 2002 r. do dnia zapłaty. Jest to niezapłacona należność P. J. wobec powódki, wynikająca z wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 listopada 2003 r. (VIII GC 1080/03) wraz z kosztami sądowymi w wysokości 2 219,43 zł, kwotą należności z tytułu kosztów postępowania zażaleniowego w wysokości 45 zł i kosztami nadania klauzuli w wysokości 78 zł (zgodnie z uchwałą SN z dnia 7.12.2006 r. III CZP 118/06 LEX 203871).

Dla ustalenia solidarnej odpowiedzialności członków zarządu z art. 299 § 1 k.s.h. konieczne było udowodnienie pełnienia przez nich tej funkcji w czasie powstania zobowiązania oraz bezskuteczności egzekucji przeciwko Spółce, co zostało wykazane dokumentami urzędowymi w postaci odpisu pełnego z KRS oraz postanowień z 29.12.2006 r. i z dnia 1.06.2010 r. o umorzeniu postępowań egzekucyjnych przeciwko PW (...) Spółce z o.o., wobec bezskuteczności egzekucji (tak prowadzonej przez (...) Spółkę z o.o. w W., jak i samego powoda po wszczęciu niniejszego postępowania).

Bezspornym jest fakt skutecznego dokonania cesji wierzytelności wobec P. J. na rzecz powoda. Pozwani podnosili, że pierwsza cesja miała miejsce po wszczęciu przez Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w W. sprawy sygn. XVI GC 1080/03, a przed formalnym doręczeniem pozwu. Sąd Okręgowy wskazał, że

nie ma to znaczenia dla niniejszej sprawy. Zarzuty te mogły być podnoszone w sprawie XVI GC 1080/03, ewentualnie stać się podstawą skargi

o wznowienie postępowania w tej sprawie, jeśli pozwana Spółka o okolicznościach dokonanej cesji powzięła wiadomość po dacie uprawomocnienia się wyroku. Spółka jednak wiadomość o tym miała najpóźniej w dniu 10 czerwca 2005 r. (k. 53 akt IKM 1329/05) i skierowała do komornika pismo, w którym deklarowała spłatę zadłużenia po 2000 zł oraz wniesienie powództwa przeciwegzekucyjnego. Czynności w tym kierunku Spółka jednak przez 5 lat nie podjęła, bowiem dopiero 20.01.2011 r. skierowała do Sądu pozew w sprawie przeciwegzekucyjnej.

Sąd Okręgowy wskazał, że w niniejszej sprawie nie jest uprawniony do badania prawomocnie zakończonej sprawy. Istotnym jest natomiast istnienie tytułu wykonawczego obejmującego dochodzoną wierzytelność i taki tytuł powód złożył. Powód uzyskał klauzulę wykonalności na swoją rzecz (w sprawie XVI GCo 267/09). Ze spraw IKM 1329/05 oraz KM 245/10 wynika natomiast bezskuteczność egzekucji. Nadto powód kierował wezwania do zapłaty do dłużnej Spółki, które pozostały bez odpowiedzi. Niniejsze postępowanie zostało zawieszono, celem uregulowania zadłużenia z konta wskazanego przez pozwanego K. U.. Jednak w toku postępowania egzekucyjnego okazało się, że z konta tego środki finansowe zostały przez tego pozwanego przelane i tylko znikoma część należnej kwoty została wyegzekwowana (co było podstawą cofnięcia powództwa o 9 380,57 zł). W czasie trwających 6 lat postępowań egzekucyjnych komornicy dokonywali szeregu zajęć, jednak nie doprowadziły one, wobec braku wskazania majątku, do zaspokojenia wierzyciela. Sąd w niniejszym postępowaniu również zobowiązał pozwanych do złożenia dokumentów wskazujących na sytuację majątkową Spółki (uchwały wspólników w przedmiocie zatwierdzenia sprawozdania rocznego oraz udzielenia absolutorium zarządowi). Dokumenty te nie zostały złożone, pozwani nie zgłosili się też na wezwanie Sądu w celu przesłuchania. Twierdzenia pozwanych zawarte w pismach procesowych o dobrej kondycji (...) Spółki (...) są gołosłowne. Spółka wnosiła o zwolnienie od kosztów sądowych wskazując na swój zły stan majątkowy, przedstawione kopie wyroków zasądzających na jej rzecz należności nie są zaopatrzone w klauzule wykonalności. Zdaniem Sądu należności zasądzone w tych wyrokach nie mają wartości handlowej, w przeciwnym razie byłyby już ściągnięte lub sprzedane firmom windykacyjnym (zwłaszcza że procedura egzekucyjna na terenie Unii Europejskiej została uproszczona po wprowadzeniu ETE).

Pozwani nie wykazali też żadnej z przesłanek egzoneracyjnych z art. 299 § 2 k.s.h., a nawet nie powoływali się na nie.

Sąd Okręgowy za nieuprawniony uznał również zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując że pozew został wniesiony 12 lutego 2008 r., zaś postanowienie o umorzeniu egzekucji poprzednik powoda otrzymał 10 stycznia 2007 r. (k. 87 akt I KM 1329/05), nie upłynął zatem trzyletni termin przedawnienia roszczenia. Mając to wszystko na uwadze Sąd uwzględnił powództwo na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., zaś o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od punktu II orzeczenia Sądu pierwszej instancji złożyli pozwani K. U., U. B. i B. J. (1), z tym że apelacja U. B. została odrzucona prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 24 maja 2011 r. Apelujący wnosili o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Zaskarżonemu wyrokowi postawili zarzuty naruszenia:

1. prawa materialnego – art. 299 § 1 k.s.h., przez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu odpowiedzialności pozwanych członków zarządu wobec powódki za zobowiązania Spółki, w stosunku do której powódce nie przysługuje skuteczne uprawnienie egzekucyjne,

2. prawa materialnego – art. 299 k.s.h. w zw. z art. 481 § 1 k.c. przez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż powódce należą się odsetki od pozwanych od tego samego dnia co odsetki należne od Spółki PW (...) Sp. z o.o. w P.,

3. prawa materialnego – art. 299 § 1 k.s.h. w zw. z art. 6 k.c. przez wadliwą wykładnię poprzez przyjęcie, iż zgodnie z ciężarem dowodu na pozwanych spoczywa obowiązek wykazania sposobów, trybów i skuteczności uzyskania zaspokojenia przez powódkę ze wskazaniem majątku Spółki o wartości wyższej niż roszczenie powódki tj. wykazanie, iż podjęta egzekucja nie będzie bezskuteczna,

4. prawa materialnego – art. 117 § 1 i 2 k.c. przez niezastosowanie,
5. przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów wbrew zasadom wiedzy i doświadczenia życiowego w szczególności w zakresie oceny wartości wskazanego przez pozwanych majątku Spółki w postaci wierzytelności stwierdzonych wyrokami Sądu,
6. przepisów postępowania – art. 192 punkt 3 k.p.c. w zw. z art. 788 § 1 k.p.c. w zw. z art. 299 § 1 k.s.h. przez wadliwe przyjęcie, iż powódka jest uprawniona do prowadzenia egzekucji przeciwko PW (...) Spółce z o.o.,
7. sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje: apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że nie jest trafny zarzut sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W uzasadnieniu apelacji zarzut ten nie został w ogóle rozwinięty, nie wiadomo zatem na czym, w ocenie apelującego, sprzeczność ta miałaby polegać. Tymczasem

w oparciu o treść uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji stwierdzić należy, że ustalenia faktyczne zostały dokonane przez ten Sąd mają oparcie w dowodach i są bardzo szczegółowe.

Nie można również zgodzić się z zarzutem naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., które miałyby polegać na tym, że Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów dotyczących majątku Spółki (...) w postaci wierzytelności Spółki, stwierdzonej wyrokami, wbrew zasadom wiedzy i doświadczenia życiowego. Na kartach 260 – 264 akt znajdują się kopie wyroków zaocznych z sierpnia 2007 i kwietnia 2008 r., zasądzających należności na rzecz PW (...) Spółki z o.o. w P. od (...)

w L.. Sąd pierwszej instancji stwierdził, że wyroki te nie są zaopatrzone w klauzule wykonalności i w rzeczy samej nie są, co więcej nie wiadomo nawet czy są prawomocne. Zauważyć nadto należy, że T. S. z o.o. doręczono postanowienie o umorzeniu egzekucji w sprawie IKM 1329/05 w dniu 10 stycznia 2007 r., a więc przed datami wydania wyroków, na które powoływali się pozwani. Dokonana przez Sąd Okręgowy ocena tych orzeczeń i konkluzja, że nie mają znaczenia dla oceny zasadności powództwa z art. 299 k.s.h., była więc prawidłowa.

Z pozostałych wskazanych w apelacji przepisów proceduralnych art. 192 pkt 3 k.p.c. w ogóle nie miał zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż w jej toku nie doszło do zbycia prawa objętego sporem, z kolei art. 788 § 1 k.p.c. znalazł zastosowanie, lecz nie w niniejszej sprawie, lecz w sprawach o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu wyrokowi zaocznemu z dnia 4 listopada 2003 r., najpierw na rzecz (...) Spółki z o.o. w W., a następnie na rzecz powodowej Spółki.

W niniejszej sprawie Sąd był natomiast związany prawomocnymi postanowieniami o nadaniu klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na rzecz tych podmiotów.

Reasumując należy zatem stwierdzić, że zarzuty apelującego dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych, czy też uchybień procesowych mogących mieć wpływ na wynik sprawy, nie potwierdziły się. Sąd Apelacyjny akceptując ustalony stan faktyczny i ocenę dowodów dokonaną przez Sąd pierwszej instancji, może zatem przejść do zarzutów apelacji dotyczących prawa materialnego.

Apelujący zarzucił naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 299 § 1 k.s.h., polegające na przyjęciu odpowiedzialności pozwanych członków zarządu wobec powódki za zobowiązania Spółki (...), w stosunku do której „powódce nie przysługują skuteczne uprawnienia egzekucyjne”.

W uzasadnieniu apelacji stwierdza się z kolei, że „istniejący formalnie w obrocie prawnym tytuł wykonawczy p-ko spółce jest aktualnie zwalczany powództwem przeciwegzekucyjnym”. Wywody te uznać należy za całkowicie chybione i sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym. Istniejący w obrocie prawnym tytuł wykonawczy przeciwko Spółce (...) nie może być kwestionowany, zaś zastrzeżenia podnoszone w stosunku do niego przez apelujących są bez znaczenia prawnego

w niniejszej sprawie. Tytuł ten nie został w żaden sposób zwalczony. Sąd Okręgowy słusznie nie zawiesił też niniejszej sprawy ze względu na złożenie na rozprawie

w dniu 25 stycznia 2011 r., poprzedzającej wydanie wyroku, kopii pozwu z dnia 20 stycznia 2011 r. Spółki (...) w P. przeciwko (...) S.A.

w W.. Spółka (...) miała bowiem dostatecznie dużo czasu na wystąpienie z takim powództwem podczas trwających ponad 6 lat postępowań egzekucyjnych. Pomimo twierdzeń apelujących, że postępowanie w sprawie przeciwegzekucyjnej toczy się, do apelacji nie zostały dołączone żadne dokumenty, które mogłyby o tym świadczyć.

Tak więc, wbrew twierdzeniom apelujących, istnieje tytuł wykonawczy przeciwko Spółce (...), który dotyczy nie tylko należności głównej ale i odsetek zasądzonych od dnia 16 lutego 2002 r. do dnia zapłaty. W tych samych granicach, również co do odsetek, odpowiadają członkowie zarządu w oparciu o art. 299 § 1 k.s.h., zarzut naruszenia art. 481 § 1 k.c. jest więc chybiony.

Na całkowitym nieporozumieniu polega zarzut naruszenia art. 299 § 1 k.s.h.

w zw. z art. 6 k.c. przez przyjęcie - zdaniem apelującego – przez Sąd Okręgowy, że na pozwanych spoczywa obowiązek wykazania sposobów, trybu i skuteczności uzyskania zaspokojenia przez powódkę z majątku Spółki (...), tj. wykazania, że podjęta egzekucja nie będzie bezskuteczna. Tymczasem nic takiego nie wynika z wywodów prawnych Sądu pierwszej instancji. Wystarczającymi przesłankami do dochodzenia roszczeń przeciwko członkom zarządu spółki jest przedstawienie tytułu wykonawczego, z którego wynika istnienie wierzytelności względem spółki (o czym była już mowa wyżej) i postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Takie postanowienie komornika z dnia 29 grudnia 2006 r., wydane w sprawie IKM 1329/05, oparte na podstawie z art. 824 § 1 pkt. 3 k.p.c. zostało dołączone do pozwu. Jak natomiast trafnie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 stycznia 2010 r. sygn.. II CSK 372/09 LEX 784972 postanowienie komornika oparte na art. 824 §1 pkt 3 k.p.c. jest wystarczającym środkiem dowodowym, za pomocą którego wierzyciel może wykazać bezskuteczność egzekucji z majątku spółki przysługującej mu wierzytelności. Jeżeli pozwani twierdzili, że Spółka w tym czasie posiadała majątek wystarczający na zaspokojenie wierzyciela, na nich spoczywał ciężar dowodu, stosownie do art. 6 k.c. Tego jednak nie zdołali wykazać, zaś twierdzenia w tym zakresie słusznie zostały uznane za gołosłowne.

Za chybiony uznać należy zarzut apelacji naruszenia art. 117 § 1 i 2 k.c. i cały wywód zawarty w uzasadnieniu apelacji, dotyczący przedawnienia roszczenia. Sąd Okręgowy wskazał, że postanowienie o umorzeniu egzekucji poprzednik prawny otrzymał 10 stycznia 2007 r. Od tego dnia wiedział zatem o szkodzie i osobach zobowiązanych do jej naprawienia. W tym czasie obowiązywał art. 442 k.c., uchylony ustawą z dnia 16 lutego 2007 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 538), którą dodany został art. 442¹ k.c., obowiązujący od dnia 10 sierpnia 2007 r. Zgodnie z art. 2 ustawy nowelizującej, do roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym, powstałych przed jej wejściem w życie, a według przepisów dotychczasowych w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, stosuje się art. 442¹ Kodeksu cywilnego. Trzyletni upływ terminu przedawnienia nie upłynął zatem do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, tj. do 12 lutego 2008 r.

Jak z powyższego wynika apelacja nie ma uzasadnionych podstaw, podlega zatem oddaleniu po myśli art. 385 k.p.c. Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach były przepisy art. 98 § 1 i 3 oraz 108 § 1 k.p.c.